

عنوان مقاله:

جایگاه زیبایی شناسی در فرهنگ و معماری اسلامی

محل انتشار:

هشتمین کنگره سالانه بین المللی عمران، معماری و توسعه شهری (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

جمال الدین مهدی نژاد - استاد تمام، دانشکده معاری و شهرسازی، دانشگاه تربیت دبیر شهید رجایی، تهران، ایران

امیرحسین شیردل - دانشجوی کارشناسی معماری، دانشگاه تربیت دبیر شهید رجایی، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

یکی از مهمترین معیارهایی که در معماری جهت مقایسه و سنجش بناها کاربرد دارد بحث زیبایی فضا است. به دلیل اینکه انسان فطرتاً موجودی پیا دوست است لازم است در معماری و ساخت بناها به این امر دقت شود. در طول تاریخ بشر، زیبایی به عنوان جاذبه ای ازلی مطرح بوده و در رشته های مختلف مورد بررسی قرار گرفته است. زیبایی فقط امری ذهنی نیست، بلکه باید آن را به عنوان حقیقتی عینی درک کرد. بناهای دوران اسلامی به عنوان عوامل مهم شهری، از نظر ویژگی های زیباشناسانه اهمیت به خصوصی دارند. پرداختن به زیبایی شناسی در معماری قدمتی دارد و در اینیه اسلامی هم شاهد رعایت اصول زیبایی شناسانه هستیم که اگر امروزه از اصول زیبایی شناسی اسلامی در شهرسازی و معماری خود استفاده کنیم می توان مفاهیم ارزشی و دینی خود را در جامعه متجلی کنیم و علاقه نسل جدید را به زیبایی های معماری پیشینیان چندین برابر کنیم. در این پژوهش به کمک مقالات و اسناد کتابخانه ای به روش تحلیلی-توصیفی باهدف تعریف زیبایی، معرفی اصول زیبایی شناسی، زیبایی شناسی در معماری اسلامی و تغییرات مفهوم زیبایی در طول زمان...پرداخته ایم تا بانگاهی دقیق تر آثار گذشتگان خود را مورد بررسی قرار دهیم. طبق پژوهش ها می توان نتیجه گرفت که تناسب، مرکزیت، تکرار، تقارن، تنوع، رنگ، نور، اب و... از مهمترین عوامل ایجاد زیبایی در بناهای اسلامی هستند که همین عوامل باعث ایجاد ماندگاری بنا در اذهان مردم در طول زمان شده است.

کلمات کلیدی:

زیبایی، زیبایی شناسی، معماری اسلامی، فرهنگ اسلامی، اصول زیبایی شناسی معماری اسلامی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1655814>

